

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

58. Universis, & singulis &c. Monitorium die 9. Decembris 1715. vigore
specialis Chirographi Pontificii expeditum contra Compulsores, &
Violatores Immunitatis, Jurisdictionis, & Libertatis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorem citetis, moneatis, & requiratis, prout Nos eodem harum ferie citamus, monemus, & requirimus, primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenus infra duorum mensium spatium, quorum priores viginti dies pro primo, alios viginti dies pro secundo, posteriores vero viginti dies pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ Canonica monitione assignamus, & vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ in Judicio coram Nobis, vel infra scriptis Perillustri, & Excellentissimo Domino Antonio Sabaino Locumtenente Nostro in Criminalibus Generali legitime comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam, quare non debeat ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas Censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solitâ contentas, inflatas, impositas, & comminatas incidisse & incurrisse declarari, ac sine præjudicio aliarum pœnarum in eos, vel eorum singulos irrogandarum, contra illos, & illorum quemlibet literas quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, ac ad omnes, & singulos actus de, & super præmissis, & circa ea quomodolibet necessarios, & opportunos procedi, nec non respectivè ad videndum sese in Censuras, & pœnas hujusmodi incidisse, & incurrisse declarari; Ipsique Domino Procuratori Fiscali Generali Jus, & Justitiam ministrari. Certificantes eisdem *Fratres Salvatorem de Naro, & Bonaventuram de Jaci Krali, Fratrem Franciscum Marian Trigona, Fratres Angelum Morillo, & Ludovicum Morillo, Patrem Petrum Scarlata, Patrem N. Guagliardo, Sacerdotem Ignatium Legami, Fratrem Innocentium de Ferla, & Fratrem Gregorium Terræ de Afferro* sic citatos, & monitos, quod si in dicto termino ipsis præfixo legitime non comparuerint, vel, aliquis eorum non comparuerit, Nos, vel dictus Locumtenens Criminalis infra scriptus nihilominus, servatis terminis de stylo Curie servati solitis, ad omnium, & singularum Censurarum, & pœnarum prædictarum (ultra alias de Jure competenter reservatas) incursum declarationem & executionem, Cedulaeque dictæ Excommunicationis relaxationem, affixionem, publicationemque respectivè, & ad omnia alia necessaria, & opportuna deveniemus, & procedemus, sive deveniet, & procedet Justitiâ mediante, eorum absentia, & contumaciâ non obstante. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curia Innocentianâ Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo quinto, Indictione octavâ, die vero ii. Januarii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Divinâ Providentiâ Papæ XI. Anno decimo quinto.

Antonius Sabainus Locumtenens, & Juxta deputatus.

Paulus Fatius Curie Caus. Camerae Apost. Not.

Die 5. Aprilis 1715. Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curie servari solitis, lata, & publicata sunt contra omnes citatos, Contumaces Sententia declaratoria incursum in omnes, & singulas Censuras ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relaxata, typis impressa, & consuetis locis Urbis palam affixa sunt publica Sebdula Cedoloni nuncupata, qua universis Christianis

delibus denunciati fuerunt excommunicati, vitandi, ac in eventum mortis privati Ecclesiastica Sepultura ii omnes, & singuli, contra quos prædicta Sententia lata fuit.

MONITORIUM

IX.

Die 9. Decembris 1715. vigore specialis Chirographi Pontificii expeditum contra Compulsiones, & Violatores Immunitatis, Jurisdictionis, & Libertatis Ecclesiasticæ in Civitate Panormi, nec non in Civitate & Diocesi Agrigentina, ac Ecclesiastici Interdicti Civitati, & Diocesi Agrigentinae apposti, & præsertim contra Ecclesiasticos earumdem Civitatis, & Diocesis Agrigentinae.

Nicolaus Spinula Archiepiscopus Thebarum, Pontificii Solii Assistent, Curie Caesarum Camerae Apostolicae Generalis Auditor, Romanæque Curie Juxta Ordinarius, Sententiarum quoque, ac Censurarum, tam in eadem Romana Curia, quàm extrâ eam latarum, ac Lit. rarum Apostolicarum quorumcumque Universalis, ac merus Executor, nec non Juxta à Sanctissimo Domino Nostro Papa in infra scripta causa per speciale Chirographum Deputatus, ac Delegatus.

Universis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Theaurariis, Sacristis, Parochialibusque, & Collegiarum Ecclesiarum Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentem nostræ Literæ pervenerint, eum quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino.

S. 1. Noveritis, quod hac infra scripta die comparuit coram Nobis Perillustri, & Excellentissimo Domino Nicolaus Jacobatius Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Camerae Apostolicæ Generalis Procurator Fiscalis, & exposuit potestatem tenebrarum inter multiplices, variosque conatus, quos per filios hujus sæculi adhibuit ad effectum violandi, seu veriùs, non sine maximo Apostolicæ Sedis contemptu, Ecclesiasticæ Disciplinæ eversione, atque Animarum pernicie, abrogandi Ecclesiasticum Interdictum in Civitatibus Catanensi, & Agrigentina, earumque Diocesis, jussu ejusdem Sanctissimi Domini Nostri appositum, nullum profectò gravius, acerbiusque intulisse vulnus Immunitati, Jurisdictioni, ac Libertati Ecclesiasticæ, quàm suscitando in Regno Siciliae Magistros mendaces, qui docentes, quæ non oportebat, dicebant malum bonum & bonum malum, ac falsis non minus, quàm perniciosis doctrinis fascinantibus multos, qui bene currebant, non obedire veritati, & sagittabant in obscuro rectos corde; Asserentes enim metum gravem à laicali Potestate incussum, sufficientem præbere causam, ut Interdictum præfatum absque peccato, & Censuræ alicujus incursum liberè violari posset, suamque sententiam verbo, & exemplo palam comprobantes, illud effecerunt, ut plurimi, qui nec bonorum proscriptionibus, nec carceribus, nec exiliis, neque etiam ipsius vitæ discrimine à pristina firmitate dimoveri valuerant, ad hunc falsi dogmatis lapidem offendentes, à debita erga Sanctam Sedem obedientiâ defecerint, & Interdicti Violatores evaserint. Ast gravissimo huic malo opportunè, & validè occurrit fedulitas oculatissima,

Pseudo Magistri in Regno Siciliae docent metum gravem à laicali potestate incussum præbere sufficientem causam violandi interdictum absque peccato, & alicujus censuræ incursum.

Ejusmodi falsam, & scandalosam doctrinam Summus Pontifex damnat, & reprobat per litteras Apostolicas ad Siculos datas 6. Novembris 1714. & in eo Regno publicatas.

& Paternus Zelus Sanctissimi Domini Nostri, qui aciem illuc intentam habens, ubi majora prænoverat esse pericula, ab altitudine suæ speculæ clamavit ad Siculos voce magnâ, datis ad eos Litteris in formâ Brevis die sextâ Novembris 1714. quibus ejusmodi doctrinam in casu, de quo agitur, uti falsam, ac universæ propemodum Christianæ Legis deformativam, & everivam, rejiciens, & damnans, eisque edicens talem hæc in re fuisse semper, & esse Apostolicæ Sedis sensum, exactam, & inconcussam observantiam supradicti Interdicti, toties à Sanctitate Suâ comprobati, sub pœni per Sacros Canones, & Constitutiones Apostolicas latis, & impositis, omninò, & in omnibus, ac in quibusvis Ecclesiis, Locis Piiis, Oratoriis etiam privatis Civitatum, & Diocesum præfatarum iterum hæc præcepit, illudque à nemine, sive cujuscumque periculi metu, sive alio quovis prætextu, titulo, causâ, vel colore violari unquam potuisse, vel posse declaravit; quinimò, ut auctis etiam contra Transgressores pœnis, omnes ad debitam obedientiam exhibendam revocaret, omnibus, & singulis Ecclesiasticis, quantumvis exemptis, & quovis modo privilegiatis, præter, & ultra omnes alias censuras, & pœnas prædictas, si Sæculares fuissent sub Dignitatum & Beneficiorum Ecclesiasticorum cujusvis generis, seu naturæ sint, si verò Regulares, sub Officiorum, Dignitatum, & Graduum regularium quorumcumque per eos respectivè obtentorum privationis, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia similia, vel dissimilia quæcumque in posterum quomodolibet obtinenda, ipso facto, & absque aliâ declaratione incurrendis pœnis districtè prohibuit, & interdixit, ne decreto, ac declarationi præmissis de cætero contravenire auderent quovis modo, seu præsumerent. Hæc Vox Apostolica, tam clara, tam aperta, tam grandis, illicò insonuit in auribus Siculorum, tametsi Sæcularis Potestas illius Regni Decretis, Mandatis, & Litteris Apostolicis omnem illic aditum, gravissimis etiam indictis pœnis, interclusisset. Nam præter earundem Apostolicarum Litterarum publicationem, & affixionem triduo post in Almâ Urbe secutam in locis solitis, & consuetis, ac in Litteris hujusmodi designatis, quod factis, superque fuisset, ut ad earundem Litterarum præscriptum ex præsumptione Juris, & de jure contra Transgressores legitime procedi potuisset: Ex Processibus insuper hæc in re fabricatis plenissimè habetur, easdem Litteras, seu verius earum authentica exempla impressa (quæ ad indubiam fidem sufficientia in ipsis Litteris declarantur) pluries affixa, & publicata fuisse nedum in Civitate Paternitana, ex quâ earundem Litterarum notitia in cæteras Civitates, & Loca præfati Regni facillè effluere, & dimanare potuit: sed etiam in ipsismet Civitatibus Catanensibus, & Agrigentinis, earumque Diœcesibus memorato Interdicto suppositis.

Publicantur præsertim in Civitate, & Diœcesi Agrigentina, & in earum obsequium Interdicti observatio plerisque in locis restituitur.

§. 2. Verùm ea nunc specialiter commemorando, quæ respiciunt Civitatem, & Diœcesim Agrigentinam: cum quoad Catanensem seorsim se acturum esse idem Comparens protestatus fuerit, & protestetur, narravit, quod circa festum Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi ejusdem anni 1714., & successivè per totum sequentem mensem Januarii plura authentica exemplaria hujusmodi fuerunt affixa in Civitate Agrigentina, & signanter propè idem festum Nativitatis ad januam Civitatis de Panettieri nuncupatam, & ad alteram Pontis, nec non ad valvas Matricis Ecclesiæ proximæ Terræ Favariæ, pluresque illic ad ea perlegenda confluerunt: Subinde verò etiam in aliis Oppidis, & Locis ejusdem Diœcesis affixa, ibique palàm, & à pluribus visa, & perlecta fuerunt, præter alia exemplaria, quæ in privatis

Conventibus legebantur, & etiam transcripta per manus traducebantur, adeò ut supradictum Breve Sanctissimi intra mensem Januarii in Civitate & Diœcesi Agrigentina undique fuerit vulgatum, ac ubique, & omnibus notorium, & manifestum redditum. Unde illud evenit, quod temporum januis iterum clausis, ac omnibus læticia signis depositis, Ecclesia inibi ludum repetierit: Nutantium, & Infermorum corda in filiali obedientiâ fuerint solidata: & plurimi ex iis, qui à semitâ veritatis declinaverant, impetratâ ex Apostolicæ Sedis indulgentiâ absolute, tanquam Oves errantes, ad vocem Pastoris sui in caulam revocata, Sacrorum Justitiam jampridem indictum custodire proposuerint, adeoque Interdictum Ecclesiasticum pristinae observantia magnâ ex parte restitutum fuerit. Ad hæc porro tremuerunt Gentes, ac Sæcularis Potestatis illius Regni, abrogatæque Monarchiæ Siculæ Tribunalis Ministri convenientes in unum, junctis studiis in Apostolicam Sedem, eique obsequentes filios magis rabidè insilierunt, coacervatisque sibi, & coadjuvantibus nonnullis etiam ex Clero, tam Sæculari, quàm Regulari, refractariis, ac perditionis filiis, nec non adauctis pecuniariis multis, bonorum sequestrationibus, carceribus, exiliis, proscriptionibus, ac gravioribus etiam per publica Edicta propositis pœnis, ad Interdicti violationem omnes passim adigere curarunt, & Auctoritatem Sanctæ Sedis dictis, & factis, temerè, ac sacrilegè impetendo, magnam ibi contra Ecclesiam Dei, longèque asperiores; quàm prius, commoverunt tempestatem.

§. 3. Cæterum dictus Comparens addidit impossibile proflus esse ob Personarum numerum, & copiam rerum, omnia, quæ ibi perperam patrata fuerunt, præsertim petitione completi, & suo ordine referre, interdicto præsertim ab eadem Potestate laicali cum Romanâ Curiâ etiam Epistolarum commercio; Pauca idcirco è multis excipiens, quæ oculos, & manus stationariorum militum evadendo, inter minarum ac pœnarum difficultates ad Nostri Tribunalis notitiam pervenerunt, ac legitimis comprobata fuerunt documentis, idem Dominus Procurator Fiscalis commemoravit, quod Sacerdos Dominicus Sachitellus eademmer die, quâ affixum fuit in Civitate Agrigentina enarratum Breve Sanctissimi Domini Nostri, execrationes protulit in eum, qui illud affixerat, palàm jactans se efficere posse, si affixentis notitiam assequi valeret, ut ei ante solis occasum caput amputaretur; Quinimò, nullo Dei timore correptus, aliâ die in Cælum os ponere ausus fuit, impiè blasphemans in ipsum Christum Domini, videlicet Sanctissimum Jesu Christi Vicarium, nec non in suum Antistitem Episcopum Agrigentinum; Erulterius, cum in Dominicâ Septuagesimæ de mandato Hieronymi Angioeni Ducis d' Angiò nuncupati, qui illic Commissarii Generalis titulo contra interdictum deputatus fuerat à Juncta, seu Congregatione Status Oeconomici ejusdem Regni Siciliae, moniti fuissent nonnulli Viri Nobiles Civitatis, ut ad Missam audiendam sub pœnâ capitatis se conferrent, Populus verò hujusce præcepti rumore audito, clausis etiam apothecis è Plateâ diffugisset, idem Sacerdos Sachitellus Civitatem curans, ad capita viarum fugientes, veluti contumaces, rebelles, & pravos Christianos publicè, & altâ voce redarguebat.

§. 4. Pæterea Joannes Schirò Capitaneus Atmorum una cum ejus Locumtenente, Magistro Notario, ac sexdecim circiter Militibus accessit ad Conventum S. Viti Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum Agrigenti, & toto perlustrato Conventu, cum ibidem reperisset unum tantum Sacerdotem, unum Clericum, tres

Dominici Sachitelli coartum in Breve Pontificum, Sacerdotum, & Episcoporum Agrigentinum.

Joannis Schirò, Joannis Baptistæ Pellerini, & Jacobo Caracciolo, & aliorum violentiæ in Observantia Interdictum.

Laicos, & duos Tertiarios, eos requisivit, utrum Principi mallent obedire, vel Papæ, & audito eorum responso, quo obedientiam ad sanguinem usque Principi promittebant in rebus conscientiam non tangentibus, iussit eisdem, ut se fisterent ante præfatum Ducem Angioenum, à quo è toto Regno amandati fuerint. Delegati insuper fuerunt Sacerdotes Joannes Baptista Palermus assertus Archipresbyter Calamonici, & Jacobus Caraccioli, qui Diocesim percurrentes, gravibus pecuniarum multis Christifideles ad Interdicti violationem compellebant, imò Sacerdos Jacobus Sciascia, uncis quatuor circiter exactis, & à quodam Rustico pallio accepto, ut à molestiis cessaret, oblato, ab exactione non destitit, & temerè perseveravit in violatione Interdicti; in cuius evidentem contemptum etiam alius Sacerdos Paulus Sciascia, præter necessitatem, imò præter voluntatem recipientium, Sacramenta ministrare ausus fuit, & cum Sacrosancta Eucharistia tentavit insimul in ejusdem Interdicti injuriam Extremæ Unctionis Sacramentum conferre. Itidem, defuncto Clerico Petro Salato, qui dum vixerat, Interdictum, ut par erat, fideliter servaverat, cum illius Consanguinei nec vellent, nec renuerent ejus Cadaver in Ecclesiâ tumulari, Sacerdos Casimirus Constantinus Tarasi malo zelo commotus, in odium custoditi Interdicti, & ad Defuncti opprobrium adstantes increpavit, ne in Ecclesiâ illud sepelirent. Clericus quoque Onuphrius Butera humaniter in Socium itineris receptus à Gaspere Siracusa Vicario foraneo Terræ Siculianæ, dum à Civitate Agrigentina illuc revertebatur, eo perventus, & hospitio etiam benignè exceptus, hospitem instigavit ad Interdicti violationem, præviâ Missæ celebratione, quod ipse infeliciter egit, malens Deum offendere, ne offenderetur Amicus, alioque etiam ad parem Interdicti inobedientiam inducere minime prætermisit.

§. 5. Inter hæc autem enituit virtus Reverendi Sacerdotis Carmini Nicofia, qui diù exagitatus, in tempore angustiarum suarum mandatum Ecclesiæ fideliter custodivit. Longè enim ante editionem supradicti Brevis è Terra Musumelæ ejus Patriam Agrigentum accessit ad præfatum Ducem Angioenum, & Canonicum Franciscum Catanzaro delegato asserta, & nunc extinctæ Monarchiæ, ex quo materno idiomati reddiderat aliud Breve Sanctissimi præcedenter editum contra Canonicum Formicam in Vicariatu Generali intrusum, de quo inferius dicetur, injuncto ad id præcepto per Josephum Tomassimum ejusdem Terræ Archipresbyterum, cum interrogatus renuisset prodere latorem hujus Brevis, è conspectu Ducis severè, & contumeliosè ejectionis fuit: Catanzarus verò eidem, ut è Civitate non discederet imperavit. Alio autem die idem Catanzarus falsis rationibus, & objecto Refractorum exemplo, omne studium adhibuit, ut eum ad Interdicti violationem flecteret, sed irritò conatu, quia Nicofia potentius opposuit exemplum trium Vicariorum Generalium, qui perfectionem, & æumnas fortiter tolerando, in carceribus, veluti in sanctioribus nostris, efficacius apud Populum pro constanti Interdicti observantia perorabant, & in quos propterea, tanquam in Superiores, intendere oporteret. Quà de re, irà furens Catanzarus, statim iussit illum in vincula conjici, per jocum ei dicendo: En tribus Vicariis quartus, adderis Prædicator, & à Paulo Spada milite Joannis Schirò Capitanei Armorum ad carceres Regii Castellii Civitatis deductus fuit; rogantibus postmodum Viris Nobilibus, quorum Pueros etiam intra carceres edocere permittebatur, cum gravem odorem isti non sustinerent, eundem relegavit in Conventu Fratrum Mino-

rum Conventualium Sancti Francisci, in quo debebant Frater Franciscus Maria Trigona, & Frater Dominicus Palamengus, alique Apostolicorum mandatorum contemptores, ubi inter quotidianas contumelias, & diuturna convicia, duram patienter sustinuit tribulationem; Indeque dicto Fratre Palamengo instigante, ad idem Castellum deductus, & successivè die septimâ Maii proximè præteriti, ut omne ei cum aliis præcluderetur commercium, de mandato Ducis Angioeni, insinuante Catanzaro, ad carceres Episcopales à Locumtente supradicti Capitanei Schirò, & ab aliis duobus militibus transfactus fuit (Birruariis in Carcerati reverentiam tunc id non audentibus): demum sequenti die iussus fuit à Christophoro la Puma Carceratio à Regno exulare, & die decimâ quartâ ejusdem Mensis ab Ignatio Maringo Birruario in paratam naviculam deductus, post annalem ferè carcerationem in hanc Almam Urbem exul pervenit.

§. 6. Ad hæc acerba sunt, quæ idem Procurator Fiscalis contigisse retulit in Civitate Caltanissetæ, ubi evulgatum pariter fuit memoratum Breve super omnimodâ Interdicti observantia, ejusque exemplum authenticum affixum die 17. Januarii proximè præteriti, quod subinde divulgatum Franciscus la Pedura dictæ Civitatis Secretus; Fr. Angelus Morillo, & Fr. Ludovicus Morillo per Julium Scavonam Porterium miserunt ad præfatos Ducem Angioenum, & Canonicum Catanzarum, à quibus vicissim transmissum ad illos fuit Edictum Tribunalis Status Oeconomici, seu Junctæ, aliàs promulgatum contra Literas Pontificias, aliasque scripturas Romanæ Curiæ, & hæc de causâ in ampliore formam extensum, additâ scilicet penâ ultimi supplicii quoad Laicos, ac confiscationis bonorum, & exilii in termino viginti quatuor horarum quoad Ecclesiasticos, Decreta, & Brevia Apostolica non revelantes, quod majori quoque solemnitate, clangentibus tubis, & tympanis resonantibus promulgarunt. Capto subinde Josepho Mangiono, ab eoque ærumnarum tædio extortâ confessione se vidisse dictum Breve in manibus Sacerdotis Josephi Sfalangæ, contra hunc consilium iniierunt antedictus Franciscus la Pedura Secretus, Sacerdos Didacus, & Petrus la Pedura ejus filii, Sacerdos Vincentius la Ruffa Archipresbyter Caltanissetæ, & abrogatæ assertæ Monarchiæ Delegatus, Sacerdos Hieronymus Narus Vicarius foraneus, Frater Justinus è Castro Termini Ordinis Discalceatorum Sancti Augustini Viceprior dictæ assertæ, & abrogatæ Monarchiæ, Frater Angelus, & Frater Ludovicus Morillo Ordinis Prædicatorum, Sacerdotes Andreas Angeli, & Felix Vitellarius, omnes Interdicti Violatores, & Compulsores factaque de iis, quæ pertractaverant, relatione Duci Angioeno, & Canonico Catanzaro, statim illuc missus fuit Capitaneus Schirò; Sed Sfalanga, recognitâ, è Civitate, & Regno statim aufugiens, prædictorum omnium consilia sagaciter elusit. Ulterius, iisdem cooperantibus, & instigantibus, una cum præfatis Julio Scavona supradictæ Monarchiæ Porterio, Schirò Capitaneo Armorum, ac militibus duo de viginti circiter, invadi contigit Conventus Fratrum Capuccinorum, & Reformatarum Sancti Francisci dictæ Civitatis; Unde iisdem Religiosi injuriis, & violentiis vexati aliquandiu sub custodia detenti fuerunt: Exinde verò in Castellum Civitatis Drepani, centum viginti milliaris à Caltanissetâ distans, à Vincentio Intronato è Bivona, Antonio Gresca Græco, & Demetrio è Plana Græcorum Militibus deducti, ac quadriduo elapsi bini, & bini usque ad decem in Naviculas impositi ad Cajetæ littora adducti fuerunt.

Nefarium Edictum Tribunalis Status Oeconomici contra Literas Pontificias, & scripturas Romanæ Curie.

Vexationes à Duce Angioeno, & Canonico Catanzaro illatæ observantibus Interdictum.

PP. Capuccini, & Reformati Conventum Caltanissetæ observantiam Naviculis impositi ad Cajetæ littora transmittuntur.

§. 7. Cæterum inter ea, quæ in Conventibus d'ctorum Religiosorum impiè tunc patrata fuif se idem Comparens exposuit. & fufius in aliâ Instantiâ commemoravit, execrabile porro, & sacri legum est, quod Sacerdos Didacus la Pedura, aliique superius nominati in Ecclesiâ eorumdem Patrum Capuccinorum ausu nefario attentaverunt. Examinarâ enim, & probatâ eorum constantiâ in Ecclesiastico Interdicto fideliter custodiendo, eisdem jufferunt, ut in proprias cellulas se recipe rent: Mox aperti fecerunt à Militibus januam dictæ Ecclesiæ, datoque sacri æris signo per Julium Scavona Porterium, antedictus Didacus la Pedura sacerdotalibus vestibus indutus, in manifestum Interdicti contemptum Sacrum facere non exhorruit, præfatis omnibus suæ iniquitatis Sectatoribus interessentibus. Successivè die terriâ Februarii sæpedictus Capitaneus Schirò ejus Locumtenens, Joseph Galianus ejus Magister Notarius, & Franciscus la Pedura Secretus se contulerunt ad Monasterium Sanctæ Flaviæ Monachorum Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Cassinensis, reperitque ibidem Patre Dominico Bologna Priore, & Patre Carolo Maria Fernandez Decano, qui post evulgatum Breve Sanctissimi Domini Nostri præviâ absolutione ad Interdicti observantiam redierant, cum non valuissent eos ab obedientiâ proposito remove; positis illic ad Monasterium custodiis, omnes illius claves sibi consignari curarunt, bonis stabilibus ejusdem Fisco præcedenter incorporatis, & adstantibus prædictis Fratre Justino, & Sacerdote Felice Vitellario abolitæ Monarchiæ adherentibus, mobilia Inventarium confecerunt, & ex iis argentea aliaque pretiosiora tradiderunt Secreto la Pedura, expulsi præterea à toto Regno supradictis Priore, & Decano Cassinensibus. Immo cum Ecclesia hujus Monasterii sine Sacerdotibus remansisset, iidem la Pedura Secretus, & Fratres de Morillo, in eam ad alternatim celebrandum introduxerunt Sacerdotes Andream Angeli, Promagistrum Notarium Hieronymi Naro Vicarii foranei, Calogerum Fonti, Josephum Fiannaccam, & Fratrem Ferdinandum Guastum Minorem Conventualem Sancti Francisci, qui antea Ministrum Monasterio relicto ad Interdictum violandum compulerat.

§. 8. Plurâ itidem, & gravissima perpessi sunt Incolæ Civitatis Saccæ, delegato illic Fratre Felice Scarfella Ordinis Cappuccinorum eique oblatâ assistentiâ Capitanei Armorum, cujus brachium idem Scarfella imploravit contra Fratrem Franciscum Suffoni Priorem Conventus Tertii Ordinis Sancti Francisci, qui excitatus exemplo Patris Vicarii Dainotti Ordinis Minimorum, Religiosis etiam reluctans, Ecclesiæ januas obseraverat: Verum dissimulante dicto Capitaneo, & nihil contra præfatos agente, rem derulit ad Ducem Angioenum, qui eos Agrigentum accivit, dato hac de re mandato Joanni Frangipano Archipresbytero. Suffinus autem timens hominem potius, quam Deum, Ecclesiam iterum aperuit: At Dainottus non perhorruit faciem Ducis, & coram eo intrepidè se præsentavit, quem propterea objurgatum Dux remisit ad Præsidentem Fernandez. Subinde ad eandem Civitatem Saccæ novus Delegatus accessit Joannes Baptista Palermus aliâs dominatus, qui per Ignatium Maringo Porterium eidem P. Dianotto præcepit, ut se conferret ad Ecclesiam Matricem, ibique assisteret Missarum solemnibus, ac Hymno: *Te Deum*, ut asserbat, decantando cum interventu utriusque Cleri Sæcularis, & Regularis, & Nobilium dictæ Civitatis: Dainottus autem, spreto ejusmodi præcepto, non interfuit. Aliâs etiam, & eisdem pluries, sed frustra, dictus novus Dele-

gatus impellere tentavit eundem Patrem Dainottum ad Interdicti violationem, & quod saltem ummo mane ad primum campanæ signum fœnel in Ecclesiam veniret, & vestibus Sacerdotalibus indutus cærimonias in altari peragendo Sacrum facere simularet. Acceperunt insuper ad ipsum Sacerdotes Franciscus Palermus, Vitus Abrozus, Onuphrius Zaccus, & Joannes Giaconus, & objecto eidem proprio exemplo, qui scilicet nuper à dicto Joanne Baptista Palermo coacti in Ecclesiâ nuncupatâ del Crocifissello sacrificium simulaverant, & solutâ Valerio Sciasciæ Magistro Notario pecuniâ pro fide celebrationis ad Ducem Angioenum transmissâ, illius iram evaserant, instantè eum rogarunt, ut pari simulatione id ipsum ageret. At pater Dainottus cogitans, quod eminentiâ Sacrificii, sui que Ministerii sublimitati indignum, & sacrilegum, nec non Fidelibus scandalosum fuisset fingere, dum ob ejus simulationem multi ad Interdicti violationem decepti inducerentur, illicita admittere fortiter recusavit. Jussus autem, ut ad conspectum Præsidis Fernandez accederet, metum Palermo incussit se omnes ejus rapinas, & crimina, si accessisset, Præsidi proditurum. Quare solutis eidem uncis duabus, ac aureo uno Valerio Sciasciæ Magistro Notario, qui urgere non cessabat, & eisdem rapinis assueverat, præcepti revocationem, annuente Civitatis Archipresbytero, obtinuit. Evulgato deinde etiam in hac Civitate enunciato Breve Sanctissimi, rediit ibidem Delegatus Supradictus Joannes Baptista Palermus associatus ab eodem Magistro Notario, Porteris duobus ac duobus Militibus, & illic invasit Conventum Patrum Ordinis Prædicatorum, ejusque Vicarium destruxit in Conventu Patrum Carmelitarum, & post biduum sub custodia duorum Militum eundem allegavit Panormum ad Judicem asserat, & abolitæ Monarchiæ, qui eidem assignavit loco carceris cubiculum Cœnobii ejusdem Ordinis, eumque subinde per totam Civitatem sub sequestro relaxavit. Post hæc sæpedictus Pater Dainottus, qui adhuc commorabatur in suo Conventu Civitatis Saccæ, opportunè fugam arripuit, comitantibus reliquis duobus Religiosis sui Ordinis, cum alii jam pridem ad Conventus non interdictos se se transfulissent. Sub die autem 29. Decembris in eundem Conventum irruit præfatus Palermus à supradictis stipatus; sed intercluso eis undequaque ingressu, quia Pater Dainottus ante suum discessum omnes januas Conventus, Sacrarum, & Cellarum occluserat, ac munierat, per contiguum murum vi ruptum ab Erasmo Mandria Birruario Custode Saccæ, aliis quoque coadjuvantibus, aditus patefactus est. Irrumpentibus itaque omnibus prædictis more baccantium Militum, fractisque septem & decem januis, totum Conventum non sine maximo universæ Civitatis scandalo everterunt, & subreptis pluribus comestibilibus, famulum unicè inibi repertum in publicos carceres conjecerunt. Tandem egestis Patribus Societatis Jesu, etiam ipse Pater Dainottus fuit de mandato Ducis Angioeni à Capitaneo Justitiæ ejusdem Civitatis à toto Regno expulsum.

§. 9. Breviter hic, & sub compendio retulit idem Comparens deplorabilem statum hujus Civitatis, asserendo eam fuisse invasam à Capitaneo Schirò, & quinquaginta ejus Militibus, & illic etiam in hunc finem delegatum fuisse Virum Palermum Ducem Justitiæ ejusdem Civitatis, ut omnes Ecclesiasticos cogeret celebrare, & ab Ecclesiæ mandatis declinare; quapropter ubique bonorum inventaria, & confiscationes, ubique carcerationes, & exilia; adeo ut plurimi ex Sacerdotibus, & Monachis relicta Civitate in speluncas, & sylvas se receperint. Ipsæ quoque Sanctimo-

Ibidem Sacerdos Didacus la Pedura interdiciam Ecclesiam Capuccinorum aperiri facit, & in ea sacri legè Missam celebrat.

Prior, & Decanus Monasterii Cassinensis, exulato compulsi à toto Regno Siciliae.

Alia attentata, & vexationes contra Observantes Interdictum in Civitate Saccæ.

Et in Civitate
Leucate, ac
alibi.

niales plura perpessa sunt, quas tamen, nec privationis bonorum, nec inedia, nec obstructionis januae Monasterii incultus timor à proposito obedientiae valuit dimovere. Transeundo nunc ad Civitatem Leucate narravit, quod Clericus Flaminus Cannata, arrogato sibi titulo Delegati astarte Monarchiae, aperuit Ecclesiam Monasterii S. Benedicti, dissentiente Petro Paulo Scicolono Vicario foraneo, & amplius parere recusante mandatis Canonici Caranzari, atque in medio ejusdem Ecclesiae sedens coegit Octavium Lazzarorum Cappellanum Ordinarium ad ibidem publice celebrandum; Onuphrius verò Celestri Capitaneus Justitiae, jubente Duce Angioeno, eidem Vicario foraneo, qui juramentum in recepta absolutione praestitum fideliter servabat, ac alius undecim Sacerdotibus, mandatis Apostolicis obsequentibus, & in alio Monitorio nominatis, exilium injunxit, quibus Joachinus dicti Vicari Scicoloni nepos, ne Interdictum violare cogetur, in exilem ultroque se adjunxit. Insuper, quod Cajetanus Pizzolantes Delegatus Ordinarium ejusdem astarte Monarchiae, post incarcerationem Vicariorum Generalium Ecclesias hujus Civitatis aperiri iussit, Monarchiae fausta acclamando, & Sacerdotes Civitatis dimisso domi precepto compulsi ad celebrandum. Quemadmodum etiam in Terrâ Prizzi Carolus Coletti Archipresbyter ab astarte Monarchia specialiter Delegatus, praedictam celebrationem, & Interdicti violationem aliis imperavit.

Frater Salernus Tertii Ordinis S. Francisci in Civitate Panormi excommunicatos absolvit & plura commisit in contemptum Interdicti, & censurarum.

§. 10. Præterea, quod in Civitate Panormi Frater Salernus Prior Misericordiae Tertii Ordinis Sancti Francisci, in contemptum censurarum Ecclesiasticarum omnes anathemate percussos publice absolvit, eisque palam Sacramenta ministravit, carcere, & aliis poenis affligens Religiosos, sibi subditos, qui praedictis contradicerent, aut Excommunicatos in suam communionem recipere detrectarent, & temere affirmans Summo Pontifici hæc in re obedientiam non esse praestandam. Imò cum die Dominicâ, duodecimâ mensis Maii, duo ex eisdem excommunicatis Ecclesiam dicti Ordinis intrasset eo tempore, quo Religiosi ad Beatissimam Virginem operam impiorandam convenerant, & sex ex ipsis, ne cum Excommunicatis communicarent, ab Ecclesia recessissent, antedictus Prior nedum eos in vincula coniecit, verum etiam Potestatem Laicalem contra eosdem instanter instigavit, à qua propterea relaxatum fuit mandatum, ut in Castellum ad mare traducti in subterraneis ergastulis sub aquis detruderentur.

§. 11. Hæc omnia, etsi enormia, & sacrilega, ac antiquas propemodum nascentis Ecclesiae persecutiones amulantia, longè superari visa sunt, ut idem Dominus Procurator Fiscalis prosequeretur, ab iis calamitatibus, quæ Civitati, & Diocesi Agrigentinae ex temeraria electione Francisci Vanni in Vicarium Generalem illius Ecclesiae supervenerunt. Factus est enim iste universo Populo in scandalum, & in laqueum magnum, & tunc confortata fuit superbia, & casuatio, & tempus everfionis, & ira indignationis. Fufus autem, ut rei gravitas expoicit, historiam retexendo, narravit, quod alias post incarcerationem trium Vicariorum Generalium Agrigentinarum, & obitum quarti, intruso in eodem Vicariatu Canonico Joanne Baptista Formica, in eoque munere se pertinaciter confovenite, suo etiam Episcopo invito, & reluctantante, & contra expressum mandatum Sanctissimi Domini Nostri, idem Sanctissimus per Literas in formâ Brevis die decimâ Martii 1714. ad Capitulum, & Canonicos prætate Ecclesiae directas, eisdem, nec non reliquo Clero, tam Sæculari, quam

Regulari, ac universo Populo dictæ Civitatis, & Diocesis enixè præceperat, ut ei duntaxat Vicario Generali, qui à memorato eorum Episcopo deputatus foret, vel in posterum deputaretur, congruam obedientiam exhiberent, simulque scirent ea omnia, quæ Vicariatus ejusmodi titulo, sive à suprascripto Canonico Formica de facto gerebantur, sive à quovis alio, qui absque Sanctitatis Suae, seu præfati Episcopi facultate dicti Vicariatus auctoritatem sibi quomodolibet in posterum usurparet, similiter contingeret omnino irrita, invalida, & inania, nulliusque roboris, ac momenti esse, & fore, quemadmodum verè illa pro irritis, invalidis, & inanibus se habere, & ab omnibus habenda esse declaravit. Evulgatis his Apostolicis Literis per universam Civitatem, & Diocesim, Sæcularis Potestas insectari non desistit alios quatuor Vicarios Generales ab Episcopo successivè deputatos, duobus ex eis relegatis, & duobus à toto Regno expulsis. Et quia adhuc alii duo pari subingressu in eodem Vicariatus Officio legitime constituti reperiebantur, quorum alter primò deputatus suo muneri, prout rerum conditio exigebat, clam satisfaciendo in publicum non prodibat, eadem Sæcularis Potestas sibi in animo proposuit, vel omnes, qui titulo Vicariatus hujusmodi assurgerent, aliorum exemplo exterminare, vel Vicarium sibi beneficium, & suorum scelerum Fautorem, & Ducem, in Ecclesiâ Agrigentina contra prædictas Apostolicas Literas constituere. Coegit propterea poenâ mortis comminatâ Magistratum dictæ Civitatis Juratos nuncupatos, ut subscriberent supplicem libellum Capitulo, & Canonicis Ecclesiae Cathedralis directam, quo eidem expositâ necessitate Vicarii Generalis instabant, ut attentâ ejusmodi Officii vacatione ad aliquis Vicarii Generalis electionem devenirent; dicto autem libello ab eadem Sæculari Potestate ad tres Canonicos inferius nominandos transmissio, in ejus sequelam sub initium mensis Aprilis nomine Capituli, & Canonicorum præfatorum affixa fuerunt per Civitatem Edicta, quibus significabant, quod si quis illic adesset Vicarius Generalis, infra triduum in apertum prodiret, sin minus eo elapso, & non comparente ad alterius Vicarii electionem se deventuros fore denunciabant. Cum verò unum ex ejusmodi Edictis affixum propè Portam Mazaram nocte avulsam fuisse per Clericum Petrum lo Cicero, in hunc illic manus injecerunt duo Milites Capitanei Schirò ad Edicti custodiam adstantes, illumque scloporum ictibus percussam ad præfatum Ducem Angioenum adduxerunt; qui cum factâ disquisitione comperisset, quod manè dictus Clericus versatus fuerat cum Diacono Petro la Matina, hunc statim quoque apprehensum in carceres Episcopales sub arctissima custodia coniecit, Clericum verò lo Cicero post privatam detentionem in Castellum Civitatis Leucate allegavit, quod satis superque manifestum reddit, quàm conjuncta essent consilia & rudia asserti illius Capituli, & Sæcularis Potestatis, quove tenderet Edictum sub Capituli nomine evulgatum. Triduo itaque elapso tres Ecclesiae Agrigentinae Canonici, videlicet Franciscus Catanzarus, Jacobus Ragusa, & Dominicus Brignonus, quorum duo priores per censuras Ecclesiasticas jam fuerant ab Ecclesiae gremio separati; Tertius verò Interdicti manifestus violator, & compulsor, quoniam morte præventus humanum hoc evasit iudicium, divinæ reservatus fuit sententiæ; Tres, inquam, antedicti Canonici, cæteris illius Ecclesiae Canonicis, in diversa dispersis, aliis scilicet in carceres coniectis, vel relegatis, aliis exulibus, vel profugis, & aliis latitantibus, mense Apr-

Secularis potestatis violentia in quatuor Vicarios Generales ab Episcopo Agrigentino deputatos, & Machinatio pro electione alterius Vicarii Generalis.

Tres Canonici Agrigentini, scilicet duo excommunicati, & tertius manifestus Interdicti Violator, Vicarium Generalem Agrigentinum perperam eligunt Franciscum Vannum.

his proximè præteriti Capitalum Agrigentinum, ut prætendebant, sed verius Sinagogam Satanæ representantes, elegerunt in Vicarium Generalem Ecclesiæ Agrigentinae supradictum Franciscum Vannum assertum Cantorem ejusdem Ecclesiæ, tunc Panormi commorantem, eique ejusmodi electionem significarunt. Ille igitur, habitâ prædictæ suæ electionis notitiâ, spirans minarum, & cædis, accepit literas à Ministris Sæcularis Potestatis in omnes, qui in Civitate, & Diocesi Agrigentina Interdictum servassent, munitoque quodam suo familiari facultibus Capitanei Armorum militari potius, quàm Ecclesiastico more, è Civitate Panormitanâ discessit die 15. ejusdem mensis Aprilis, & sero diei 17. Agrigentum pervenit. Mox familiam, & Officiales sibi constituit ex Viris impiis, & iniquis, ac manifestis Interdicti Violatoribus, & inter eos elegit in Assessorem supradictum Joannem Baptistam Palermum, Sacerdotem Joannem Parrinum in Procuratorem Fiscalem, & præfatum Canonicum Jacobum Ragulam in Magistrum Notarium, qui omnes memorato Vanno præsto erant cooperando & compellendo ad Interdicti violationem afflictis, & dispersis iis, qui eligentes potius abjectos esse in Domo Dei, quàm habitare in Tabernaculis Peccatorum, inter illius Officiales adscribi recusaverant: legato etiam præ cæteris Doctore Piranio Siracufis ob Assessoris munus ab eo dimissum: Petro Scorzaro, & Francisco Formica Arariis in carceribus Siculianæ detentis, ac similiter in carceres conjectis Uxoribus aliorum Arariorum, qui eadem de causâ in fugam, & latebras se dederant, antiquis itidem Actuariis sub custodia Militum Domi detentis. Sequenti autem mane diei in Coenâ Domini intravit in Sanctificationem cum superbâ, & ausus fuit celebrare solemniam; indeque in publicam Plateam exivit, gestans in pectore clavicalem Tabernaculi Domini, & suadens multis, ut ad Ecclesiam venirent, Populus tamen fugit à facie ejus, tanquam à facie colubri. Clerici pariter, licet moniti ad intercessendum Divinis, ejus contempserunt mandatum, & dimisso Clericali habitu in veste laicali in publicum prodeuntes, ab illius præsensâ jurisdictione se subtraxerunt: multi etiam Sacerdotes, qui in Civitate remanserant, & fideliter Mandatis Apostolicis obsequabantur, audiâ illius electione, vulgatâque famâ ejus adventus, descenderunt in abdita, & in abscondita, quærentes Justitiam, & Judicium in deserto. Posteriâ autem die Parasceves idem Vannus una cum pluribus protervis, & contumacibus supplicationem fecit, ut Populum in Ecclesiam attraherent; Populo autem ad imaginem Sanctissimi Crucifixi gemente, & clamante, ut pacem daret sustinentibus ejus causam, sibi que legitimum Sacrificii, & Sacramentorum usum restitueret, tres antedicti Canonici, & præsertim Catanzarus eundem Populum urgebant, ut Ecclesiam ad lacrimandum ingrederetur, ibique Missas audiret, & Sacramenta reciperet.

§. 12. Similiter in festo Sanctissimæ Resurrectionis Domini Nostri Jesu Christi dictus sacrilegus Vannus, comitantibus pluribus Presbyteris Interdicti contemptoribus, Crucifixum in manu gestans concionem habuit ad Populum in publicâ Plateâ Civitatis, asserens concessum fuisse à Sanctissimo Domino Nostro Jubilæum, omnesque obtestabatur, ut ad Sacrificia, & Sacramenta in Ecclesiam se conferrent. Insuper Dominicâ in Albis publicam indixit supplicationem, ut præfatum Jubilæum evulgaret, in quâ, fure ad collum alligatâ, spineâ coronâ capiti superpositâ, dorso saxis onerato, Crucem bajulans similem concionem in Plateâ ad Populum habuit, additis minis,

si Ecclesiam intrare decretaffet: in id etiam cohortantibus, & sermonem habentibus Fr. Josepho Romano, aliâs Bellotta, Ordinis Discalceatorum Beatæ Mariæ de Mercede, & supradicti Canonico Brignono, in fellâ gestatoriâ ob pinguedinem primi, & infirmitatem secundi in publicam Plateam hunc in finem delatis. Sed fidelis Populus magis, magisque obturaverat aures suas, nè exaudiret voces incantantium, & alii aliò fugerunt. Imò in aliâ supplicatione, in quâ delata fuit Imago Beatæ Mariæ Virginis delli Greci nuncupata, ne unus quidem ex Populo sacrum Confraternitatis inducere voluit, ut Imaginem prædictam deferret. Parem quoque obedientiam Apostolicæ Sedis mandatis exhibuerunt mulieres, ad quarum subversionem Frater Franciscus Gatus Ordinis Prædicatorum ostiatum prædicare temerè præsumpserat, eas contumeliosè objurgando, quæ Missam audire, & Sanctissimam Eucharistiam sumere recusabant; præ aliis verò excelluit fides, & constantia Sanctimonialium, quæ licet in clausurâ positæ, animo tamen liberæ, præfato Vanno fortiter resisterunt, refugientes cum in Superiorem recognoscere, eique, licet requisitæ, Monasteriorum, & Ecclesiarum claves consignare, inter quas, Moniales Monasterii Magni Agrigenti ab eadem firmitate dimoveri non valuerunt, quamvis dictus Vannus muris obstrui decrevisset januas eorum Monasterii, easque sic propemodum privare omni humano commercio; quemadmodum etiam Moniales Civitatis Leucatæ viriliter recusarunt obedientiam exhibere Josepho Averna, in Vicarium foraneum illic ab eodem Vanno deputato, nec ullatenus timuerunt suum Monasterium custodiis fuisse à pluribus diebus circumvallatum, successivè ocellas fuisse illius januas, decretam bonorum sequestrationem, aliaque minas sibi illatas ab iis, qui possunt quidem corpus occidere, Animam autem non possunt, sed spe in Cælum creatæ, tribulationem pro causâ Ecclesiæ cum patientiâ, & longanimitate sustinentes, laudabile exemplum fidelitatis, & obedientiæ erga Sanctam hanc Sedem cæteris exhibuerunt.

§. 13. Præterea aliud attentatum dictus Vannus sacrilegè patravit, ex quo commota fuit universa Civitas, & Diocesis Agrigentina; nam præter literas encyclicas, seu circulares ad Parochos, & Vicarios foraneos Diocesis directas, ac ultra decretam ejusdem Diocesis visitationem ad totalem violationem Interdicti, temerario ausu, & summa imis miscendo, in pluribus Ecclesiis dictæ Diocesis constituit Oeconomos, & Parochos sibi beneficos, qui gregem potius dispergerent, quàm custodirent, carceratis jam, vel relegatis, seu exulantibus, & profugis eorum Pastoribus, deputavit Vicarios foraneos sibi adherentes: & quod horrendum est, literas parentes ad confessionis audiendas distribuit Viris sacrilegis, & Interdicti manifestis contemptoribus, ut per ipsum Sacramentum penitentiæ, ad Animarum salutem à Christo Domino institutum, ipsis Animabus pretioso ejus Sanguine redemptivenenum propinarent; ex quo Fideles in maximâ fuerunt perturbatione, & discrimine constituti; discernere enim non valentes Pastores à Lupis, ad suorum peccatorum veniam Sacerdotem quærebant, & in suarum Animarum perniciem Sacerdotem reperire tormidabant. Inter eos autem, quos idem Vannus, ut mox dictum est, deputavit, numerantur Alhus lo Cicero, Gerlandus la Mantia, Dominicus Sachitellus pro Fidelium confessionibus excipiendis. Placidus lo Verme cum assistentiâ Fratris Gatti superius nominati deputatus similiter fuit in Oecononum in Parochiali Ecclesiâ Sancti Michaelis Agrigenti, carceribus tradito Dominico Dinâ Archipresbytero;

Impia attemptata præfati Vanni contra observantes Interdictum in Civitate, & Diocesi Agrigentina.

Alia scelera ejusdem Vanni, ejusque Sociorum.

Novæ scelerata præfati Vanni & Sociorum illi adherentium.

Johannes Baptista Calleja Oeconomus in Civitate Leucatae, ibique etiam in Vicarium foraneum deputatus supradictus Joseph Averna: in Terrâ Cameratae Oeconomus Sacerdos Laurentius Nareifus olim Monachus, latitante illius Archipresbytero, & alii multi numerantur, quorum Catalogum impossibile est recensere.

§. 14. Execrabilibus hinc ausibus supradicti Vanni conatus suos addiderunt Laicalis potestas, & abrogatae Monarchiae Tribunal, & mutuas sibi dexteras porrexerunt, ex quorum immani feritate cumulata fuit calamitas earumdem Civitatis, & Dioecesis. Multiplicarunt enim flagella contra servantes Interdictum, destinatis Delegatis, qui huc, & illuc discurrerent, omnes cogebant, aut sacrificare, aut Sacrificiis respectivè interesse, aggravatis propterea poenis carcerationum, relegationum, exiliorum, bonorumque interceptionum, ac funditus everfis patrimoniis, ac dispersis familiis, adeo ut multi persecutionibus tracti, & retrorsum abeuntes, à filiali erga Sedem Apostolicam obedientiâ desciverint, & plures transgressientes constitutum, & jusjurandum, quod juraverant, in pristinos errores relapsi sint; Bonis porro, & fidelibus in vincula traditis, vel à Regno expulsis, sive profugis, ac in solitudinibus errantibus, non sit penè amplius Sacerdos in Populo, tantumque in Civitatibus, & Locis Dioecesis inhabitent, & exultent Rebelles, & Impi, qui ad insidias sanctificationis, & in contemptum mandatorum Apostolicorum publicè celebrantes, vel eis assistentes, dies festos convertunt in ludum, honores Dei in contumeliam, sacrificia ejus in opprobrium. Eò demum progressa est crudelitas laicalis Potestatis illius Regni, ut dispersis, ac dissipatis iis, qui mandatis Ecclesiae obsequentes Interdictum fideliter, ut par erat, obviabant, iram suam convertere non erubuerunt contra illos, qui ex Christianâ charitate affictis & profugis aliquâ ratione subveniebant, inter quos memorabile virtutis exemplum exhibuit illustis Vir D. Ugo Notarbartolus Marchio Malphitani; non modo enim, eò quia, ut obsequens Ecclesiae filius, ex causâ Interdicti abstinerit ab expositione Sanctissimi Sacramenti cum Oratione quadraginta horarum in Ecclesiâ Matrice Caltanissettae, ut prius consueverat, sed etiam ob suspensionem, quod Ecclesiasticos Interdictum servantes tutatus fuerit, ac tanquam Syndicus Apostolicus pauperem suppellectilem Patrum Capuccinorum ab Invasoribus occultaverit, & custodierit, eidem tunc commoranti in Terrâ Palatii Adriani exhibitum fuit à Joanne Mendoza Capitano armorum di Valdinoto, & Francisco Baldanza Magistro Notario praeceptum laicalis potestatis Regni Siciliae, ut sub poenâ uncarum mille se constitueret in Castello Drepani, à loco ejus residentiae centum triginta milliaribus distante, instigantibus in id supradictis Felice Vitellaro, Andrea Angeli, Francisco la Pedura, & ejus filiis; cui quidem praecepto idem Marchio promptè parere non praefermisit eo fermè tempore, quo ob imminetum segetum messem indispensabilis ejus assistentia existimabatur; Conduxerat enim redditus Civitatis Caltanissettae, in emphytheusim habebat Palatium Adrianum, alioque magni valoris proventus, nec non quatuor domos apertas retinebat, inter quas unam Panormi, ubi afflictissimam Uxorem reliquit, non respiciens carnem, ac suis omnibus rationibus penitus neglectis; & in eodem Castello derentus, parvipendens dispersionem, & ruinam sui Patrimonii, ac Divinam voluntatem, & infallibilem ejus Providentiam adorans, laetabatur, & gloriabatur in tribulationibus suis: Rebutaque aliis in Processu, & Processibus Causae, & Casuarum hujusmodi

latius deductis, ad quos &c. praedicta, omnia, & singula committentes, ac temerè, & sacrilegè patrantes contra Immunitatem, Jurisdictionem, & Libertatem Ecclesiasticam, ac Interdictum in praefatis Civitate & Dioecesi Agrigentinâ de ordine Sanctissimi Domini Nostri appositum non solum violantes, sed etiam acerrimè oppugnantes, & ad illius violationem cum maximo Fidelium scandalo, ac Pontificiae auctoritatis contemptu, sive mandando, comittendo, & compellendo, sive consulendo, instigando, & aliâ quomodolibet cooperando urgentes, tam directè, quàm indirectè, tam conjunctim, quàm divisim, & aliâ omni &c. singula singulis congruè referendo, non solum &c. sed & omni &c. super quibus &c. Quamobrem ad instantiam, & pro parte Domini Procuratoris Fiscalis fuimus instantes, & debite requisiti, quatenus de opportuno Juris remedio providere, & Monitorium extra Romanam Curiam, & ad Partes ad legitime comparendum decernere, & concedere dignaremur. Quare praesentato, & exhibito Nobis Chirographo, manu ipsius Sanctissimi D. N. die vigesima sexta mensis Martii currentis anni signato enoris sequentis, videlicet:

Monsignor Arcivescovo di Tebe, Auditor Generale della nostra Camera Apostolica. Con altro nostro precedente Chirografo. Spedito dal nostro Palazzo di Monte Cavallo in data delli 20 Novembre 1714. vi ordinammo, che atteso l'accrescersi sempre più nel Regno di Sicilia le violazioni dell'Immunità, giurisdizione, e libertà Ecclesiastica, e specialmente le Compulsioni, Coattute, ed Instigazioni all'inosservanza de' Interdetti di nostro ordine apposti nelle Città, e Diocesi di Catania, e Girgento, Voi, & il vostro Tribunale doveste procedere alla formazione de' Processi, e trasmissione de' Monitori contro quelli, che fossero risultati Violatori, come sopra Mandanti, Compulsori, Consultori, Instigatori, ed in qualunque modo Cooperanti alla contravvenzione di detti Interdetti, tanto direttamente, quanto indirettamente, concedendovi a tal effetto le facoltà necessarie; E qualunque voi, & il vostro Tribunale, come Esecutore e Generale delle Lettere Apostoliche, aveste potuto procedere in quella Causa, e Cause con le vostre ordinarie facoltà; Nondimeno à maggior cautela, e di nostro proprio moto, certa scienza, e pienezza della Nostra Potestà assoluta, preservando primariamente tutte, e singole altre ragioni, che intorno à ciò avessero potuto in qualunque modo, e tempo competere al nostro Fisco, & avocando à Noi, in quanto avesse fatto di bisogno, questa Causa, o Cause da qualunque Tribunale, Congregazioni, e Giudice, come ancor havendo per espresso il contenuto del Processo, o Processi fabricati d'ordine nostro, come di parola in parola vi fossero stati inseriti. Con detto Nostro Chirografo le commettevamo à Voi, ed al vostro Tribunale con li suoi annessi, connessi, emergenti, e dipendenti, anche con la clausola quam, & quas, commandandovi espressamente, che non solo in virtù delle vostre facoltà generali, mà anche in vigore delle particolari con detto nostro Chirografo concedutevi, doveste procedere alla trasmissione de' Monitorii, e Citazione contro tutti quelli, che da Processi nel vostro Tribunale formati sufficientemente fossero restati indiziati per Violatori dell'Immunità, Giurisdizione, e libertà Ecclesiastica, Mandanti, Compulsori, Consultori, Instigatori, & in qualsivoglia modo tanto direttamente, quanto indirettamente Cooperatori all'inosservanza de' Interdetti di nostro ordine apposti nelle Diocesi di Catania, e Girgento, e contro qualsivoglia Persona, tanto Laici di qualsivoglia grado, preminenza, e dignità, quanto Ecclesiastici Secolari, e Regolari di qualsivoglia Ordine, Congregazione, Istituto, & anche della Compagnia di Gesù, e

Summus Pontifex causam, & Processum ejusmodi attentatorum, & scelerum delegavit A. C.

Tenor Chirographi Pontificii.

Laicalis potestas praedictum, arque formentum tribuit attentatis praedicti Vanni, & Interdictum obervantes conjunctim dire persequuntur.

Mira constantia Ugonis Notarbartoli Marchionis Malphitani pro Interdicto.

quar-

quantunque si trattasse di *Consultori*, *Qualificatori*, o altri simili *Ministri* del Sant'Offizio di quel Regno, e di ogni altra *Persona* di speciale, specialissima, & individua nota degna, ed insieme vi concedemmo tutte le *facoltà* di procedere a suo tempo contro li sudetti, benché da Noi non nominati, e dichiararli incorsi in tutte, e singole censure, che sono prescritte da *sacri Canoni*, *Decreti de' Concilii Generali*, e *Constituzioni Apostoliche*, o me meglio in detto *Chirografo*, che abbiamo qui per espresso, come fu se registrato di parola in parola, quale non solo confermiamo in tutto, e per tutto, ma ampliamo in modo, che espressamente di simile nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà assoluta, concediamo a Voi, e vostro Tribunale, doppio aver una, o più volte proceduto alle dichiarazioni, e condanne contro li *Violatori* sudetti, senza bisogno di altro *Chirografo* postate, e possa il vostro Tribunale continuare, e nuovamente formare *Processi* contro li sudetti *Violatori* dell' *Immunità*, *Giurisdizione*, e *Libertà Ecclesiastica*, *Consultori*, *Instigatori*, ed in qualsivoglia modo complici direttamente, o indirettamente, e contro li *Compulsori*, *Consultori*, *Instigatori*, ed in qualunque modo *Cooperatori* direttamente, o indirettamente all' *inosservanza* degli *Interdetti* come sopra, e contro li *Violatori de' medemi* in detto Regno di Sicilia, e particolarmente nelle Città, e *Diocesi* di Catania, e *Gerigento*, compresi ancora la Città, e la *Diocesi* di *Lipari*, e dichiararli incorsi nelle pene, che di ragione saranno competenti in esecuzione de' *sacri Canoni*, *Decreti de' Concilii Generali*, *Constituzioni*, e *Brevi Apostolici*, e particolarmente del nostro *Breve* emanato sotto li 6. *Novembre* 1714. super omnimoda, & *inviolabili osservantia Ecclesiastici Interdicti* &c. senza pregiudizio di altre pene, che de *Jure* competessero; Ed affinché più facilmente possiate ciò eseguire in avvenire, e quante volte occorrerà senz'altro Nostro *Chirografo* vi concediamo ancora la *facoltà*, rimossa ogni *appellazione*, *ricorso*, *opposizione* di nullità etiam ex *tribus*, & altre *ordinarie*, e *straordinarie* di poterli citare per *Editto*, *constandovi* anche *sommariamente* & *estragiudicialmente*, e quanto vi paverà, che basti, del non tutto accesso; volendo, e decretando, che il *Monitorio*, o *Monitorii*, che intorno a ciò si spediranno da voi, e dal vostro Tribunale, affissi che saranno in *Roma* alla *Basilica* di *San Pietro*, alla *Curia Innocenziana*, & in *Campo di Fiore*, & alle *Chiese Cathedrali*, e maggiori delle Nostre Città, Terre, e Luoghi di *Terracina*, *Nettuno*, *Porto d'Anzio*, *Fiumicino*, *Civita Vecchia* & *Ancona*, vglino, & habbino la loro forza, e vigore contro chi si sia, come se personalmente fossero stati citati, *moniti*, & *intimati*, derogando in quanto sta di bisogno a questo effetto, e per questa volta solamente, alle *Constituzioni Apostoliche* fatte, & ordinate anche ne i *Concilii Generali*, e particolarmente a quelli della Nostri *Predecessori Bonifazio Ottavo* de una, e d' *Innocenzo Terzo* nel *Concilio Generale Lateranense* de *duabus Dietis*, & ogni altra cosa, che facesse in contrario, ancorché avesse bisogno di *espressa specifica*, & *individua* menzione, il tenore delle quali tutte, e singole vogliamo, che si abbia qui per espresso, & inserito di parola in parola, e che il presente nostro *Chirografo* vaglia, & habbia il suo pieno effetto, vigore, & esecuzione con la nostra sola sottoscrizione; benché non sia registrato ne' *Libri* della nostra *Camera*, nè in alcun modo sia servata la forma della *Constituzioni* di *Pio Quarto* parimente Nostro *Predecessore* de *regimentis*, alla quale perciò per questa sola volta deroghiamo, e che contro di esso non si possa in alcun tempo opporre d' *obrezione*, o *subrezione* mancanza della nostra volontà, & *intenzione*, nè di qualsivoglia altro difetto, benché degno di *espressa*, *speciale*, & *individua* menzione, e che non si possa diversamente interpretare, o giudicare; dichiarando

nillo & irrito tutto ciò, che in contrario da qualunque persona scientemente, o ignorantemente si facesse, o si attentasse. Non ostanti quanto a tutte, e singole cose premesse qualsivoglia *Constituzione*, & *Ordinazione Apostoliche*, *Concilii*, *anco Generali*, *Statuti*, *Ufi*, *Consuetudini*, *Decreti*, *Indulti*, e *Privilegi* sotto qualunque forma, e tenore, etiam con derogatorie di derogatorie, etiam concessi *motu proprio*, e per *rimunerazione* di *servizi* resi alla *Religione Cattolica*, e alla *Santa Sede*, e con qualsivoglia altre clausole, e decreti; A quali tutti, e singoli, eziandio più volte confermati e benché ricercassero speciale, & *individua* menzione, havendo i loro tenori per espressi, di simil moto proprio, e pienezza della nostra assoluta potestà, espressamente per questa volta sola, e per gli effetti sudetti pienamente deroghiamo, perché tale è la nostra certa, espressa, e determinata mente. Dato nel nostro Palazzo Apost. di Monte Cavallo questo dì 26. *Marzo* 1715.

CLEMENS PAPA XI.

Petit, & summâ cum instantiâ postulavit, sine præjudicio tamen procedendi suis loco, & tempore contra alios in præfenti Monitorio non expressos, & in præmissis, vel circa ea huc usque repositos, vel in posterum reperendos culpabiles tam ex causis prædictis, quam cujuscumque alterius læsionis immunitatis, jurisdictionis, & libertatis Ecclesiasticæ, ac omnium, & singulorum jurium hæcenus quomodolibet, & quatercumque Fisco acquistorum, & competentium suis loco, & tempore deducendorum, de quibus omnibus, & aliis de jure, & de stylo protestandis expresse protestatur, ita ut protestatio hujusmodi intelligatur facta, & repetita in qualibet parte harum nostrarum literarum Monitorialium, & in toto Processu desuper in posterum fabricando, & non aliâs &c. quatenus sibi literas Monitoriales ad Partes per Edictum publicum in locis in præfenti Chirographo designatis assignandas, exquendas, & publicandas, cum pro illis exequendis in Regno Siciliae tutus non pareat accessus, in formâ solitâ decernere, & concedere, & aliâs de opportuno juris remedio providere dignemur. Nos igitur Nicolaus Spinula Archiepiscopus Thebarum, Judex Executor, & Auditor prædictus attendentes requisitionem hujusmodi fore justam, & rationi consonam in vim ordinariæ nostræ auctoritatis, præfertoque Chirographo Nobis, ut præteritur, præsentibus inhaerentes, ac etiam facultate in illo Nobis, nostroque Tribunale attributa utentes, confititque Nobis per Testes fide dignos de mandato nostro jam examinatos ad dictum Regnum Siciliae &c. in quo moram trahunt, & morari solent citandi, & monendi, pro præsentibus nostris Monitorialibus literis exquendis tutum non patere accessum, & in locis infradicendis exequendas, & publicandas fore, & esse duximus, & mandamus per præfentes.

§. 15. Quo circa vobis omnibus, & singulis supradictis, ac vestrum cuilibet in solidum tenore præfentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus visis iisdem præfentibus per præfens publicum nostrum Edictum in Romana Curia in Audiencia publicâ literarum contradarum Sanctissimi D. N. Papæ legen. & ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Curia Innocenzianæ, & in Acie Campi Fioræ, & extra eam in Confinibus Maritimis hujus Status Ecclesiastici, nempe in Civitatibus Terris, & Locis Terracinae, Nepuni, Portus Antii, Fiumicini, Civitatis Vetulæ, & Anconæ per affixionem, publicationem, & executionem ad valvas Cathedralium, & Majorum Ecclesiarum respective, ex parte nostrâ, imò verius Apostolicâ auctoritate, pro

Nomina Violatorum, & Compulsorum ad Interdicti violationem.

nunc, & sine præjudicio facultatis procedendi suis loco, & tempore contra alios, ac etiam contra prædictos gravioribus poenis repositos, vel reperiendos culpabiles (quorum aliqui iterum iucurrerunt in censuras, licet alias excommunicati declarati extiterint) quam facultatem Nobis expressè reservamus, supradictos Sacerdotes Dominicum Sachitello, Joannem Baptistam Palermo asertum Archipresbyterum Calamonici, Jacobum Caracciolo, Jacobum Sciascia, Paulum Sciascia, Casimirum Constantinum Tarasi, Clericum Onuphrium Butera, Canonicum Franciscum Catanzaro, Fr. Franciscum Mariam Trigona, & Fr. Dominicum Palamengo Minores Conventuales Sancti Francisci, Fr. Angelum Morillo, & Fr. Ludovicum Morillo Ordinis Predicatorum, Sacerdotes Didacum la Pedura, Vincentium la Russa Archipresbyterum Caltanissetta, & abrogata aserta Monarchia Delegatum, Hieronymum Naro Vicarium Foraneum, Fr. Justinum de Castro Termini Ordinis Discalceatorum S. Augustini Vice Priorem dicta aserta, & abrogata Monarchia, Sacerdotes Andream Angeli, Felicem Vitellaro, Calogerum Fonti, Josephum Fiannacca, Fr. Ferdinandum Guasti Minorem Conventualem S. Francisci, Fr. Felicem Scarsella Ordinis Capucinarum, Sacerdotes Franciscum Palermo, Vitum Abruzzo, Onuphrium Zacco, Joannem Giacone, Valerium Sciascia Magistrum Notarium dicti Joannis Baptistae Palermo, Clericum Flaminium Cannata, Sacerdotes Cajetanum Pizzolante, Carolum Colletti Archipresbyterum Terra Prizzi, Fr. Salernum Priorem Misericordiae Tertii Ordinis Sancti Francisci Panormi, Franciscum Vanni asertum Cantorem Cathedralis Ecclesiae Agrigentinae, & in Officio Vicarius Generalis intrusum, Jacobum Ragusa Canonicum ejusdem Ecclesiae, Sacerdotem Joannem Parrino, Fr. Josephum Romano, alias Bellotta Ordinis Discalceatorum Beatae Mariae de Mercede, Fr. Franciscum Gatto Ordinis Predicatorum, Sacerdotes Alfium lo Cicero, Gerlandum la Mantia, Placidum lo Verme, Joannem Baptistam Calcia, Josephum Averna, & Laurentium Narcisi olim Monachum, (cum quoad Laicos superius nominatos, in separata instantia agatur) ceteris, monentis & requiratis, prout Nos eisdem harum serie citamus, monemus, & requirimus primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenus infra duorum mensium spatium, quorum priores viginti dies pro primo, alios viginti dies pro secundo, posteriores vero viginti dies pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinam canonicam monitionem assignamus, & vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romae in Judicio coram Nobis, vel infra scripto Perillustri, & Excellentissimo Domino Dominico Caesare Florello Locumtenente nostro in Criminalibus Generali legitime comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam quare non debeat ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, & poenas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & praesertim in Bulla die Censurae Domini quotannis legi, & publicari solita, nec non quoad Ecclesiasticos Saeculares, in Dignitatum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum cujusvis generis, seu naturae sint; quò vero ad Regulares, in Officiorum, Dignitatum, & Graduum Regularium quorumcumque per eos respectivè obtentorum privationis, perpetuaeque inhabilitatis ad illa, & alia similia, vel dissimilia quaecumque in posterum quomodolibet obtinenda, poenas, aliasque in futuris Literis Apostolicis in forma Brevis Sanctissimi Domini Nostri, die sexta Novembris anni millesimi septingentesimi decimi quarti expletis super omnimoda, & inviolabili Interdicti observantia contentas, infligas, impositas, &

comminatas incidisse, & incurrisse declarari, ac sine præjudicio aliarum poenarum in omnes prædictos, vel eorum singulos irrogandarum, contra illos, & illorum quemlibet literas quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, ac ad omnes & singulos actus, de, & super præmissis, & circa ea quomodolibet necessarios, & opportunos procedi, nec non respectivè ad videndum sese in censuras, & poenas hujusmodi incidisse, & incurrisse declarari; Ipsique Domino Procuratori Fiscali jus, & justitiam ministrari. Certificantes eosdem Dominicum Sachitello, Joannem Baptistam Palermo, Jacobum Caracciolo, Jacobum Sciascia, Paulum Sciascia, Casimirum Constantinum Tarasi, Onuphrium Butera, Franciscum Catanzaro, Fr. Franciscum Mariam Trigona, Fr. Dominicum Palamengo, Fr. Angelum Morillo, Fr. Ludovicum Morillo, Didacum la Pedura, Vincentium la Russa, Hieronymum Naro, Fr. Justinum de Castro Termini, Andream Angeli, Felicem Vitellaro, Calogerum Fonti, Josephum Fiannacca, Fr. Ferdinandum Guasti, F. Felicem Scarsella, Franciscum Palermo, Vitum Abruzzo, Onuphrium Zacco, Joannem Giacone, Valerium Sciascia, Flaminium Cannata, Cajetanum Pizzolante, Carolum Colletti, Fr. Salernum Priorem Misericordiae Tertii Ordinis Sancti Francisci Panormi, Franciscum Vanni, Jacobum Ragusa, Joannem Parrino, Fr. Josephum Romano, alias Bellotta, Fr. Franciscum Gatto, Alfium lo Cicero, Gerlandum la Mantia, Placidum lo Verme, Joannem Baptistam Calcia, Josephum Averna, & Laurentium Narcisi sic citatos, & monitos, quod si in dicto termino ipsis praefixo legitime non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, Nos, vel dictus Locumtenens Criminalis infra scriptus nihilominus servatis terminis de stylo Curiae servari solitis ad omnium, & singulorum censurarum, & poenarum praedictarum respectivè (ultra alias de jure competentes reservatas) incursum declarationem, & executionem, Cedulorumque dictae excommunicationis relaxationem, afflictionem, publicationemque respectivè, & ad omnia alia necessaria, & opportuna deveniemus, & procedemus, sive veniet, & procedet, justitia mediante, eorum absentia, & contumacia non obstante. In quorum fidem &c. Datum Romae ex Magna Curia Innocentiana Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo quinto, Indictione octava, die vero nona mensis Decembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Divina providentia Papae XI. Anno decimo sexto.

Dominicus Caesare Florellus Locumtenens, & Judex Deputatus.

Paulus Fatius Curiae Caesar. Camera Apostolicae Notarius.

Die 17. Martii 1716. Elapsis terminis in antedicto Monitorio praefixis, aliisque servatis de stylo Curiae servari solitis, lata, & publicata fuit contra omnes praefatos Citatos & Contumaces Sententia declaratoria incursum in omnes, & singulas Censuras, ac poenas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relaxata, typis impressa, & consuetis locis Urbis palam affixa fuit publica Schedula Cedoloni nuncupata, qua universis Christianissimilibus denunciati fuerunt Excommunicati vitandi, ac in eventum mortis privati Ecclesiastica Sepultura illi omnes, & singuli, contra quos praedicta Sententia lata fuit.

Citantur, & monentur omnes supra nominati ad comparandum, & allegandum causam quare debeat declarari non debeant excommunicati &c.